

ประกาศกระทรวงแรงงาน

เรื่อง การอนุญาตให้คนต่างด้าวทำงานในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษ
สำหรับคนต่างด้าวสัญชาติกัมพูชา ลาว และเมียนมา
ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๔

ตามที่รัฐบาลได้กำหนดมาตรการควบคุมและป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ เพื่อมุ่งชะลอและสกัดกั้นการระบาดของโรคดังกล่าว โดยเฉพาะคนต่างด้าว ซึ่งเป็นผู้ประกอบอาชีพแรงงานในสถานประกอบการ โรงงาน หรือสถานที่ก่อสร้าง ที่เป็นกลุ่มเสี่ยง และพบการระบาดเป็นจำนวนมาก ดังนั้น เพื่อเป็นการควบคุมการแพร่ระบาดของโรคที่เกิดจากคนต่างด้าวซึ่งเข้ามาทำงานในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือระยะเวลาในการอนุญาตสิ้นสุดลง และบรรเทาผลกระทบจากการขาดแคลนแรงงาน จึงจำเป็นต้องกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวไว้เป็นกรณีพิเศษ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และมาตรา ๑๔ และมาตรา ๖๓/๒ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๔ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“คนต่างด้าว” หมายความว่า คนต่างด้าวตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การอนุญาตให้คนต่างด้าวอยู่ในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษ สำหรับคนต่างด้าวสัญชาติกัมพูชา ลาว และเมียนมา ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๔

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการและพนักงานราชการในสังกัดกรมการจัดหางานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว

ข้อ ๒ ในการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวนอกจากที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว

ข้อ ๓ ให้คนต่างด้าวสามารถทำงานกับนายจ้างไปพลางก่อนได้จนถึงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๔ โดยไม่ต้องมีใบอนุญาตทำงานตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว เพื่อดำเนินการตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ให้นายจ้างนำคนต่างด้าวไปแสดงตนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ทำงานของคนต่างด้าวในระหว่างวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ เพื่อบันทึกภาพและจัดทำข้อมูลของคนต่างด้าว ทั้งนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกหลักฐานไว้ให้แก่ นายจ้างเพื่อใช้เป็นหลักฐานประกอบการยื่นคำขออนุญาตทำงานแทนคนต่างด้าว

(๒) ให้นายจ้างยื่นคำขออนุญาตทำงานแทนคนต่างด้าว พร้อมด้วยเอกสารหรือหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบคำขอที่อธิบดีกำหนดก่อนนายทะเบียนภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่จัดทำข้อมูลตาม (๑) พร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมค่ายื่นคำขอฉบับละ ๑๐๐ บาท และค่าธรรมเนียมใบอนุญาตทำงานฉบับละ ๑,๓๕๐ บาท ณ ที่ตั้งของสถานที่ตั้งของสถานที่ทำงานของคนต่างด้าว ดังต่อไปนี้

(ก) ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ยื่น ณ สำนักงานจัดหางานกรุงเทพมหานครพื้นที่ กรมการจัดหางาน

(ข) ในจังหวัดอื่น ให้ยื่น ณ สำนักงานจัดหางานจังหวัด

(ค) สถานที่อื่นตามที่อธิบดีกำหนด

ข้อ ๔ ให้นายทะเบียนออกใบรับคำขออนุญาตทำงานแทนคนต่างด้าวพร้อมกับใบเสร็จรับเงินค่าธรรมเนียมให้แก่ นายจ้าง และให้คนต่างด้าวใช้ใบรับคำขอดังกล่าวคู่กับใบเสร็จรับเงินเพื่อเป็นหลักฐานแสดงว่าคนต่างด้าวได้รับการผ่อนผันให้ทำงานได้จนกว่าจะได้รับใบอนุญาตทำงานตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว

ข้อ ๕ ให้คนต่างด้าวหรือนายจ้างใช้ใบรับคำขออนุญาตทำงานแทนคนต่างด้าว คู่กับใบเสร็จรับเงินแสดงต่อเจ้าหน้าที่เพื่อขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกันตนหรือทำประกันสุขภาพตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขเกี่ยวกับการตรวจสุขภาพและประกันสุขภาพแรงงานต่างด้าวแล้วแต่กรณี

ในกรณีที่คนต่างด้าวต้องขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่ง แต่ยังไม่มียกสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมในระหว่างเวลาที่ยังไม่มีสิทธิดังกล่าวให้คนต่างด้าวทำประกันสุขภาพตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขเกี่ยวกับการตรวจสุขภาพและประกันสุขภาพแรงงานต่างด้าว หรือทำประกันสุขภาพกับบริษัทประกันภัยตามกฎหมายว่าด้วยประกันวินาศภัย ทั้งนี้ การทำประกันสุขภาพกับบริษัทประกันภัยต้องได้รับสิทธิประโยชน์ไม่น้อยกว่าสิทธิประโยชน์ที่ได้รับจากการทำประกันสุขภาพตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข

เมื่อคนต่างด้าวหรือนายจ้างได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสองแล้ว ให้นายจ้างยื่นหลักฐานดังกล่าวต่อนายทะเบียนเพื่อพิจารณาอนุญาตให้คนต่างด้าวทำงานต่อไป

ข้อ ๖ เมื่อนายทะเบียนตรวจสอบคำขออนุญาตทำงานแทนคนต่างด้าว รวมทั้งเอกสารหรือหลักฐานแล้วเห็นว่าถูกต้องและครบถ้วน ให้นายทะเบียนออกใบอนุญาตทำงานให้คนต่างด้าว มีสิทธิทำงานได้ไม่เกินวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ แต่ต้องกำหนดเงื่อนไขไว้ด้วยว่า ผู้ได้รับอนุญาตต้องจัดเก็บข้อมูลอัตลักษณ์บุคคลและตรวจสุขภาพภายในวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๕ และต้องได้รับ

การอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวด้วยภายในวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๕ มิเช่นนั้น การอนุญาตให้ทำงานและการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรจะสิ้นสุดลง

ข้อ ๗ คนต่างด้าวซึ่งนายจ้างได้ยื่นคำขออนุญาตทำงานแทนและชำระค่าธรรมเนียมแล้ว ต้องดำเนินการดังต่อไปนี้ ภายในวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๕

(๑) จัดเก็บข้อมูลอัตลักษณ์บุคคลที่กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๑ ณ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัด หรือสถานที่อื่นที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองกำหนด

(๒) ตรวจโรคต้องห้ามตามกฎหมายกระทรวงเกี่ยวกับการกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของคนต่างด้าวที่จะขอรับใบอนุญาตทำงาน

เมื่อคนต่างด้าวดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้นายจ้างยื่นใบรับรองของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมซึ่งรับรองว่าคนต่างด้าวไม่เป็นโรคต้องห้ามตามกฎหมายกระทรวงเกี่ยวกับการกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของคนต่างด้าวที่จะขอรับใบอนุญาตทำงานต่อนายทะเบียนภายในวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๕

ข้อ ๘ ให้คนต่างด้าวซึ่งได้รับใบอนุญาตทำงานตามข้อ ๖ ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ขอตรวจลงตราประเภทคนอยู่ชั่วคราวและประทับตราอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว หรือขอตรวจอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวต่อไปที่กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๑ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัด หรือสถานที่อื่นที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองกำหนด และเมื่อคนต่างด้าวดำเนินการดังกล่าวแล้ว ให้นายจ้างยื่นหลักฐานการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวต่อนายทะเบียนภายในวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๕

(๒) ยื่นคำขอจัดทำหรือปรับปรุงทะเบียนประวัติตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร และรับบัตรประจำตัวคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทยที่สำนักงานเขตกรุงเทพมหานคร ศูนย์บริหารการทะเบียนภาคสาขาจังหวัด หรือสถานที่อื่นที่กรมการปกครองกำหนด

ข้อ ๙ ให้คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้ทำงานตามประกาศนี้ มีสิทธิทำงานกับนายจ้างได้ทุกประเภทงานที่มีได้มีประกาศห้ามคนต่างด้าวทำตามมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง เช่นเดียวกับคนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้เข้ามาทำงานในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองภายใต้บันทึกความตกลงหรือบันทึกความเข้าใจที่รัฐบาลไทยทำไว้กับรัฐบาลต่างประเทศ โดยให้นำประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง กำหนดงานที่ห้ามคนต่างด้าวทำ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๓ และประกาศกรมการจัดหางาน เรื่อง เงื่อนไขการรับคนต่างด้าวเข้าทำงานกรรมกรและงานขายของหน้าร้านกับนายจ้าง ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๓ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

ข้อ ๑๐ คนต่างด้าวซึ่งได้รับใบอนุญาตทำงานตามประกาศนี้ ถ้าออกจากการงานจะต้องทำงานกับนายจ้างรายใหม่ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่เลิกทำงานกับนายจ้างรายเดิม

ข้อ ๑๑ ให้นายจ้างซึ่งจ้างคนต่างด้าวตามประกาศนี้ ได้รับยกเว้นไม่ต้องแจ้งข้อมูลการจ้างคนต่างด้าวเข้าทำงานกับตนตามมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง เฉพาะการแจ้งข้อมูลการเข้าทำงานของคนต่างด้าวที่ยื่นคำขออนุญาตทำงานตามข้อ ๓

ข้อ ๑๒ ให้ถือว่าการยื่นคำขออนุญาตทำงานของคนต่างด้าวตามประกาศนี้ เป็นการแจ้งข้อมูลการเข้าทำงานกับนายจ้างให้นายทะเบียนทราบตามมาตรา ๖๔/๒

ข้อ ๑๓ ให้กระทรวงแรงงานส่งข้อมูลการยื่นคำขออนุญาตทำงานแทนคนต่างด้าวให้กระทรวงสาธารณสุขเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการดำเนินการตามมาตรการควบคุมโรคต่อไป

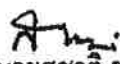
ข้อ ๑๔ นอกจากใบอนุญาตทำงานสิ้นอายุลง การอนุญาตให้คนต่างด้าวทำงานเป็นอันสิ้นสุด เมื่อ

(๑) คนต่างด้าวหรือนายจ้างไม่ดำเนินการตามประกาศนี้

(๒) การอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรของคนต่างด้าวเป็นอันสิ้นสุดลงตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การอนุญาตให้คนต่างด้าวอยู่ในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษ สำหรับคนต่างด้าวสัญชาติกัมพูชา ลาว และเมียนมา ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๔

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๔ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

(นายสุชาติ ชมกลิ่น)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

ประกาศกระทรวงแรงงาน

เรื่อง การอนุญาตให้คนต่างด้าวทำงานในราชอาณาจักรเป็นการเฉพาะ
สำหรับคนต่างด้าวสัญชาติกัมพูชา ลาว และเมียนมา ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาด
ของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๔ (ฉบับที่ ๔)

ตามที่ได้ออกประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง การอนุญาตให้คนต่างด้าวทำงาน
ในราชอาณาจักรเป็นการเฉพาะ สำหรับคนต่างด้าวสัญชาติกัมพูชา ลาว และเมียนมา ภายใต้
สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๖
มกราคม ๒๕๖๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เพื่อบริหารจัดการและแก้ไขปัญหาการทำงานของคนต่างด้าว
สัญชาติดังกล่าวนั้น เนื่องจากได้มีการปรับปรุงมาตรการในการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว
จึงจำเป็นต้องแก้ไขประกาศนี้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการ
การทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และมาตรา ๑๔ และมาตรา ๖๓ (๒) แห่งพระราชกำหนด
การบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนด
การบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน
โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๔ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๒ แห่งประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง การอนุญาต
ให้คนต่างด้าวทำงานในราชอาณาจักรเป็นการเฉพาะ สำหรับคนต่างด้าวสัญชาติกัมพูชา ลาว และเมียนมา
ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๖
มกราคม ๒๕๖๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง การอนุญาตให้คนต่างด้าวทำงาน
ในราชอาณาจักรเป็นการเฉพาะ สำหรับคนต่างด้าวสัญชาติกัมพูชา ลาว และเมียนมา ภายใต้สถานการณ์
การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๔
(ฉบับที่ ๒) และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๒ เมื่อนายทะเบียนตรวจสอบคำขออนุญาตทำงานแทนคนต่างด้าว รวมทั้ง
เอกสารหรือหลักฐานแล้วเห็นว่าถูกต้องและครบถ้วน ให้นายทะเบียนออกใบอนุญาตทำงานให้คนต่างด้าว
มีสิทธิทำงานได้ไม่เกินวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๑๒/๑ แห่งประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง
การอนุญาตให้คนต่างด้าวทำงานในราชอาณาจักรเป็นการเฉพาะ สำหรับคนต่างด้าวสัญชาติกัมพูชา ลาว
และเมียนมา ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ตามมติคณะรัฐมนตรี
เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๔

“ข้อ ๑๒/๑ เมื่อคนต่างด้าวได้รับใบอนุญาตทำงานแล้ว ให้นายจ้างนำคนต่างด้าวไปยื่นคำขอจัดทำหรือปรับปรุงทะเบียนประวัติตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร และรับบัตรประจำตัวคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทยที่สำนักงานเขตกรุงเทพมหานคร ศูนย์บริหารการทะเบียนภาคสาขาจังหวัด หรือสถานที่อื่นที่กรมการปกครองกำหนด”

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๕ แห่งประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง การอนุญาตให้คนต่างด้าวทำงานในราชอาณาจักรเป็นการเฉพาะ สำหรับคนต่างด้าวสัญชาติกัมพูชา ลาว และเมียนมา ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง การอนุญาตให้คนต่างด้าวทำงานในราชอาณาจักรเป็นการเฉพาะ สำหรับคนต่างด้าวสัญชาติกัมพูชา ลาว และเมียนมา ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๔ (ฉบับที่ ๓) และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๕ คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้ทำงานตามประกาศนี้ ถ้าออกจากงานจะต้องทำงานกับนายจ้างรายใหม่ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่เลิกทำงานกับนายจ้างรายเดิม”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของข้อ ๑๕ แห่งประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง การอนุญาตให้คนต่างด้าวทำงานในราชอาณาจักรเป็นการเฉพาะ สำหรับคนต่างด้าวสัญชาติกัมพูชา ลาว และเมียนมา ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง การอนุญาตให้คนต่างด้าวทำงานในราชอาณาจักรเป็นการเฉพาะ สำหรับคนต่างด้าวสัญชาติกัมพูชา ลาว และเมียนมา ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๔ (ฉบับที่ ๒) และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) นายจ้างไม่ได้ดำเนินการตามข้อ ๘ หรือข้อ ๑๐ ภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้การทำงานของคนต่างด้าวนั้นสิ้นสุดลงนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาดังกล่าว”

ข้อ ๕ บรรดาใบอนุญาตทำงานที่ออกตามประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง การอนุญาตให้คนต่างด้าวทำงานในราชอาณาจักรเป็นการเฉพาะ สำหรับคนต่างด้าวสัญชาติกัมพูชา ลาว และเมียนมา ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๔ ให้ใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าใบอนุญาตทำงานจะสิ้นอายุลง

ข้อ ๖ บรรดาบัญชีรายชื่อความต้องการจ้างแรงงานต่างด้าวและคำขออนุญาตทำงาน แทนคนต่างด้าวที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับและยังอยู่ระหว่างการดำเนินการ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่อยู่ระหว่างการดำเนินการตามข้อ ๑๕ วรรคสองและวรรคสาม แห่งประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง การอนุญาตให้คนต่างด้าวทำงานในราชอาณาจักรเป็นการเฉพาะ สำหรับคนต่างด้าวสัญชาติกัมพูชา ลาว และเมียนมา ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙

ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง การอนุญาตให้คนต่างด้าวทำงานในราชอาณาจักรเป็นการเฉพาะ สำหรับคนต่างด้าวสัญชาติ กัมพูชา ลาว และเมียนมา ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๔ (ฉบับที่ ๓) ให้นายจ้างส่งเอกสารและหลักฐาน หรือยื่นคำขออนุญาตทำงานแทนคนต่างด้าว พร้อมเอกสารและหลักฐาน แล้วแต่กรณี ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว ให้การอนุญาตทำงานของคนต่างด้าวสิ้นสุดลง

(๒) ในกรณีที่นายจ้างได้ดำเนินการตาม (๑) เสร็จสิ้นแล้ว หรือในกรณีที่อยู่ระหว่าง ดำเนินการตามข้อ ๑๕ วรรคสี่ แห่งประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง การอนุญาตให้คนต่างด้าวทำงาน ในราชอาณาจักรเป็นการเฉพาะ สำหรับคนต่างด้าวสัญชาติกัมพูชา ลาว และเมียนมา ภายใต้ สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง การอนุญาตให้คนต่างด้าวทำงาน ในราชอาณาจักรเป็นการเฉพาะ สำหรับคนต่างด้าวสัญชาติกัมพูชา ลาว และเมียนมา ภายใต้ สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๔ (ฉบับที่ ๓) ให้นายทะเบียนตรวจสอบคำขออนุญาตทำงานแทนคนต่างด้าว รวมทั้ง เอกสารและหลักฐาน หากเห็นว่าถูกต้องและครบถ้วน ให้นายทะเบียนออกใบอนุญาตทำงานให้คนต่างด้าว มีสิทธิทำงานได้ไม่เกินวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

(๓) เมื่อคนต่างด้าวได้รับใบอนุญาตทำงานตาม (๒) แล้ว ให้นายจ้างนำคนต่างด้าว ไปยื่นคำขอจัดทำหรือปรับปรุงทะเบียนประวัติตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร และรับบัตร ประจำตัวคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทยที่สำนักงานเขตกรุงเทพมหานคร ศูนย์บริหารการทะเบียนภาค สาขาจังหวัด หรือสถานที่อื่นที่กรมการปกครองกำหนด

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๔ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

(นายสุชาติ ชุมกลิ่น)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน